

FÜGGETLEN RENDÉSZETI PANASZTESTÜLET

☒: 1055 Budapest, Széchenyi rakpart 19.

☎: 1/441-6501 ☎: 06-1/441-6502

✉: titkarsag@repate.hu

🌐: www.repate.hu

Ügyszám: FRP/132/2017/Pan.

A Független Rendészeti Panasztestület

199/2017. (IX. 28.) számú

állásfoglalása

A Független Rendészeti Panasztestület (a továbbiakban: Testület) panaszos¹ 2017. március 28-án előterjesztett **panaszát** a 2017. szeptember 28-án megtartott zárt ülésén hozott döntése alapján

e l u t a s í t j a .

A Testület felhívása ellenére a panaszos beadványát aláírásával nem erősítette meg.

A Testület állásfoglalása ellen jogorvoslatnak helye nincs.

Indokolás

A panaszos 2017. március 28-án elektronikus úton nyújtott be panaszt a 2017. március 23-án vele szemben fogatosított rendőri intézkedéssel kapcsolatban.

I.

1) A panaszos beadványában előadta, hogy a 13010/607-39/2014. bü-re hivatkozva, A. J. járőr 2017. március 23-án intézkedést végzett, állítása szerint a B* Kapitányság elrendelése alapján, amelyről papírt, vagy dokumentumot nem tudott felmutatni. A járőr követelte, hogy a panaszos engedje őt be a magánterületére.

A b* nyomozók 2017. március 17-én a helyszín megmutatását kérték az * járőrtől, más segítségre nem tartottak igényt, de A. J. járőr a panaszos előadása szerint önkényesen elkezdett intézkedni és bement a panaszos magánterületére. Mikor a panaszos a járőrt arról kérdezte, hogy mit szeretnének, ő nem válaszolt a panaszos kérdésére, hanem felszólította a panaszost, hogy fogja meg a kutyáit, különben lelövi őket, közben fegyverének biztosító csatját kikapcsolta. A panaszos állítása szerint a járőr többször hangoztatta, hogy „lövöldözni” fog a kutyákra, ez alatt fegyverén volt a keze, időt nem hagyva arra, hogy a panaszos a kutyákat megkösse. Pedig a panaszos állítása szerint senki nem volt veszélyben, a kutyák nem támadtak. A panaszos kérdését újra feltette, de a járőr csak azt hajtogatta, hogy máskor is lőtt már le kutyát intézkedés alatt, ő nem fél, mindezt indulatosan adta elő. 6-8 perc elteltével a

¹ Az Rtv. 93/A. § (8) bekezdése értelmében a panaszos személyes adatait töröltük

rendőrök közölték, hogy mit szeretnének a panaszos magánterületén, a panaszos kérdésére a B*i nyomozók adták meg a választ, és átnyújtották a hivatalos okmányokat. A B*i nyomozók intézkedése alatt több magánjellegű sértéssel és fenyegetéssel zaklatta a panaszos elmondása szerint a járőr, valamint történeteket mesélt büszkén, hogy a cigányokkal teli autót hogyan lőtte szét, és most lesz ebből az ügyből tárgyalása, ismét szóba hozta, hogyan lőtt le más kutyákat korábban. A panaszos állítása szerint a járőr felhívta a figyelmüket arra, hogy ő a közterületesekkel szokott járőrözni, és érdemes velük jóban lenni, a panaszos nem értette, hogy ezt miért mondja a járőr. A panaszosban és meg nem nevezett társában félelmet keltve, a 4 éves kislányuk jelenlétében történt mindez. A járőr ezután előadta, hogy neki jogában áll átnézni a panaszos területét, házukat, otthonukat, és a gyerek szobáját is megnézte azzal az indokkal, hogy jelenteni köteles a Gyámhivatal felé, és ezt ő dönti el ebben a pillanatban, hogy megfelel-e a gyermek nevelésére a lakhely, mert neki kötelessége azonnal értesíteni a Gyámhivatalt, ha ő úgy ítéli meg, hogy szükséges. A panaszos nem tudta, mi a járőr joga, ezért megengedték neki, hogy ezt megtegye. Mindent rendben talált. Ekkor a panaszos még úgy gondolta, hogy nem tesz panaszt, mert fenyegetve érezte magukat, és ebben az időszakban a kislányuk súlyos, majd fertőző beteg volt, nyugalmat akartak a gyermeküknek.

2017. március 23-án azonban ismét megjelent a járőr 11 óra 20 perc körül, elmondása szerint a B*i Kapitányság indítványozására, mely elrendelte, hogy állattartás ügyében ellenőrzést tartsanak. A panaszos kérte, hogy mutasson erről papírt, vagy okmányt, de a járőr nem tudta megmutatni. A panaszos kérdezte, hogy ki vezeti az intézkedést, erre a járőr saját magát nevezte meg, és azt jelentette ki, hogy ő maga határoz arról, hogy kik mehetnek be a panaszos magánterületére. A járőrön kívül jelen volt az Önkormányzattól egy hölgy, hatósági állatorvos, gyepmester, a panaszos, és barátja B. J.. Ekkor a panaszos azt mondta, hogy ha nincs végzés, nem enged be senkit. Ekkor az Önkormányzat által küldött hölgy megmutatott egy igazolványt, ami elmondása szerint feljogosítja őt arra, hogy bármikor bemenjen. Ezután a panaszos megkérte a hölgyet, hogy nevezze meg azokat, akik rajta kívül még bemehetnek, mert a panaszos nem akart mindenkit beengedni a magánterületére, mert egyszerre nem tudott mindenkire figyelni. Ekkor a járőr ismét közbeszólt, hogy mindenki be fog menni, és a panaszos ne akadályozza az intézkedést. Az ellenőrzés közepe környékén a járőr hívott még két járőrt, annak ellenére, hogy a panaszos véleménye szerint nem volt rájuk szükség, a panaszos úgy gondolta, hogy a járőr a kollégái előtt akart „felválni”. A kikerkező járőrök P. G. és B. B. a panaszos szerint nem értettek, hogy miért kellett kimenniük. A. J. járőr önkényesen vezette be a kollégáit a magánterület táblával jelzett zárt területre, a kapun átbújva mentek be, csak a panaszos felesége vette őket észre, aki a házból figyelt, és ekkor a panaszos még nem látta hova ment a járőr és kikkel jött vissza. Mikor a járőr a kollégáit vezette be hergelte és „heccelte” a kutyákat és testtel „rámozdult” egy szabadon lévő kutyára, mikor a járőr észrevette, hogy a panaszos párja B. D. figyelő őt, abbahagyta ezt a cselekményét. A panaszos nem tudja, hogy a járőr a kollégái előtt akart-e felválni, vagy a kutyák támadását akarta kiprovokálni, hogy lelőhesse őket. A kikerkező járőrökre annyira nem volt szükség, hogy a telefonjukat nyomogatták, magánjellegű hívásokat folytattak, beszélgettek, a magánterületen kíváncsian nézelődtek, ami a panaszos véleménye szerint számára megalázó volt. A panaszos nem tudta, hogy a járőröknek és a közterületeseknek mi volt a feladata, de közel 20 méteres távolságra eltávolodtak, a panaszos nem látta és nem hallotta, hogy mit mondanak és tesznek, figyelni nem tudott teljesen senkire. A panaszos hiába figyelmeztette őket, hogy szabadon lévő kutyái vannak, nem érdekelte sem a járőrt, sem a társait.

A jegyzőkönyv aláírása végén mindenki – a hatósági állatorvos, a járőrök, közterületes, önkormányzati munkatárs, gyepmester, B. D., B. J. S. L., S. N. jelenlétében kérte a panaszos, hogy a járőr ismételje meg, hogy ki rendelte el az intézkedést, mert panasszal szeretnének élni

ellene. Ekkor a járőr hangnemet váltott, kitérő válaszokat adott a kérdésekre, és azt mondta, hogy hagyják ki ebből a B*ieket, ellene tegyenek panaszt, mert ő vezeti a vizsgálatot. Egyik jegyzőkönyvben sem szerepel a járőr neve, sem aláírása, azok csak a hatósági állatorvos és az önkormányzati munkatárs nevét tüntetik fel. A panaszos ismét kérte, hogy mutassa fel papírt az elrendelésről, de a járőr azt mondta, hogy a B*i Kapitányság szóban rendelte el az intézkedést. A járőr nem tudott megnevezni olyan személyt a B*i Kapitányságról, akivel állítása szerint beszélt, vagy utasítást adott neki erre. A járőr határozottan felemelt fejjel, hátul kézfejét összekulcsolva, kihúzva mondta el mindezeket a jelenlévők előtt. A panaszosnak úgy tűnt a viselkedéséből, mintha a járőr parancsnoknak érezné magát, a panaszos a járőr fölényes magatartását, félelmet gerjesztő, megalázó szavait és cselekedeteit zaklatásként élte meg.

A járőr 2017. március 17-én és 23-án fogatosított intézkedései során tanúsított magatartása miatt a panaszos kislánya megriad amikor szirénát hall, vagy meglát egy rendőrautót. A panaszos véleménye szerint a vizsgálatokat emberibb módon is el lehetett volna végezni, mivel ők mindkét alkalommal együttműködőek voltak. A panaszos és társa sem érzik magukat biztonságban, messze a várostól, külterületen, tanyán élnek. A panaszos tart tőle, hogy a járőr feldühödik és a fegyverét ellenük fordítja, mivel az elmondásai alapján hirtelen fegyverhasználó, ezért a panaszos félt az életüket.

A panaszos megjegyzi, hogy mikor B. D. a neveket és a jelvéyszámokat írta fel, az egyik járőr elkezdett nevetni rajta, pedig a panaszos tudomása szerint ehhez joguk van. A panaszos tudja, hogy a kollégák nem fognak egymás ellen beszélni, de szeretnék, hogy a Testület tudjon erről az esetről.

II.

A Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény (a továbbiakban: Rtv.) 92. §-ának (1) bekezdése szerint az, akinek a IV-V. Fejezetben - a 46/A-46/C. § kivételével -, valamint a VI. Fejezetben meghatározott kötelezettség megsértése, a rendőri intézkedés, annak elmulasztása, a kényszerítő eszköz alkalmazása alapvető jogát sértette, választása szerint

- a) panasszal fordulhat az intézkedést fogatosító rendőri szervhez vagy
- b) kérheti, hogy - amennyiben a panasz elintézése nem tartozik más eljárás hatálya alá - panaszát a Testület által lefolytatott vizsgálatot követően, az érintett rendőri szerv kiletétől függően
 - ba) az országos rendőrfőkapitány,
 - bb) a belső bűnmegelőzési és bűnfelderítési feladatokat ellátó szerv főigazgatója vagy
 - bc) a terrorizmust elhárító szerv főigazgatója
- bírálja el.

Az idézett rendelkezés szerint a Testület eljárását – akár személyesen, akár képviselő útján – csak az kezdeményezheti, akit a rendőri intézkedés érintett, ezért a Testületnek vizsgálnia kell, hogy a panasz az arra jogosulttól származik-e.

Ennek érdekében – a Testület Eljárási Szabályzata 13. § (2) bekezdése alapján – az elektronikus úton benyújtott panaszok esetén a Testület felhívja a panaszost, hogy panaszát postai úton, aláírásával erősítse meg.

A Testület 2017. április 11-én kelt levelében tájékoztatta a panaszost, hogy a Testület a beadványt milyen ügyszámon iktatta, továbbá felhívta a panaszos figyelmét arra, hogy a Testület vizsgálatát csak abban az esetben kezdheti meg, ha a panaszos írásban – aláírásával

megerősítve – is kéri ügyének elbírálását. A Testület tanácsadója egyben felhívta a panaszos figyelmét, hogy amennyiben nem pótolja a hiányosságokat, akkor a Testület a panaszt további vizsgálat nélkül elutasítja.

A panaszos a hiánypótlási felhívásnak az abban meghatározott határidőn belül érdemben nem tett eleget.

Tekintettel arra, hogy az elektronikusan benyújtott panaszbeadványt a panaszos a Testület felhívása ellenére aláírásával nem erősítette meg, illetve a hiánypótlási felhívásnak nem tett eleget, így a panasz nem felel meg az Rtv.-ben és a Testület Eljárási Szabályzatában meghatározott feltételeknek.

III.

Mindezekre tekintettel a Testület az Rtv. 92. §-ának (1) bekezdése, valamint az Eljárási Szabályzata fentebb idézett szakasza alapján a rendelkező részben foglaltak szerint döntött, és a panaszt elutasította

Budapest, 2017. szeptember 28.

Dr. Lukács Tamás
elnök

dr. Kozma Ákos
elnökhelyettes

Fráterné Dr. Ferenczy Nóra
testületi tag

Dr. Cservák Csaba
testületi tag

Dr. Wildner Domonkos
előadó testületi tag